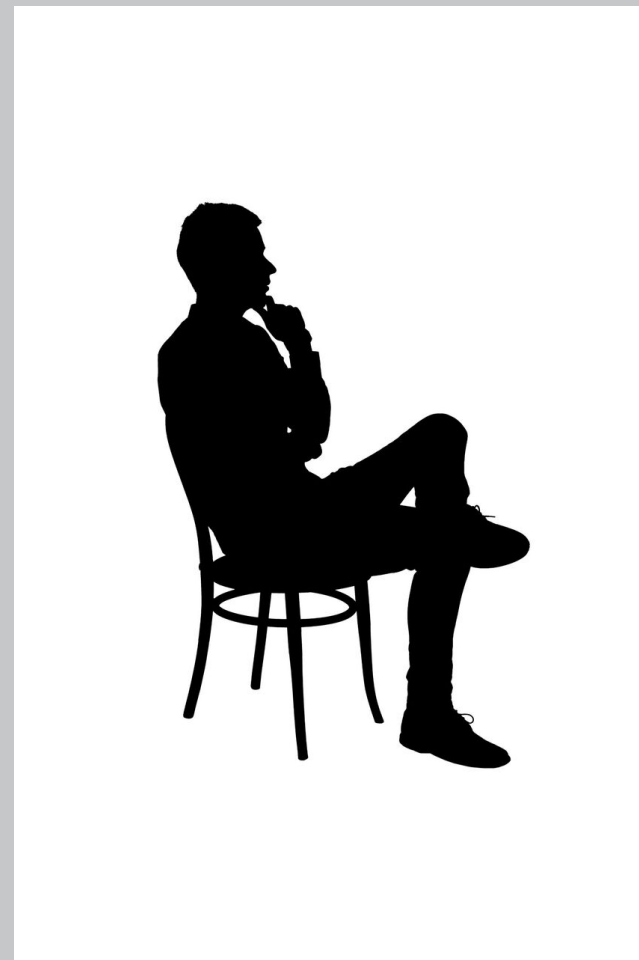

Miski jääb ,miski kaob.

Toss tõuseb ,vaatan järgi.
Moodustab ta erinevaid jälgi.
Tumesinise taeva taustale,
Kui puhtale joonistuse kaustale.
Jätab ta ajutise jälje ,mida saab kustutada,
Kuid mitte nii kindla ,mida ei saa unustada.
Ellu miskit püsivamat ,need mälestused
jäävad.
Teised vaid läbi me jutustuste ehk neid
näevad.
Meie mõtteis püsivad nad kaua.
Ehk seniks kui keegi katab me haua.
Kuu veel ja saan kaksikümmend kolm,
Vara mõelda ,et kord saab minust vaid
tolm.
Õnnelik olen selle üle mis mul on,
Kord see uus mälestus on.

Reigo Tori

Natuke kõike ja mitte midagi

KIRJASTUS PALJASJALG